

2025. XI. Évfolyam/június

HorgászKalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**HORGOK
ÉS KÓDOK**
4. oldal

**A NYERTES
STRATÉGIA**
18. oldal

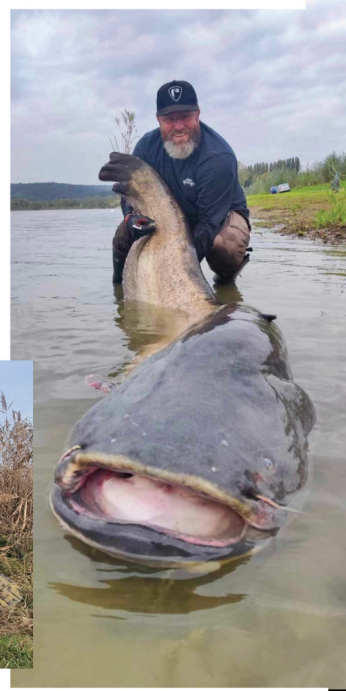
**A FIXEN
SZERELT
WAGGLEREK**
22. oldal

 Andrea Arnetoli

HORGÁSSZ FEJÉR VÁRMEGYÉBEN!

TÖLTSE FEJÉR VÁRMEGYE LEGJOBB VÍZTERÜLETEIN SZABADIDEJÉT, AHOL AZ INTENZÍV TELEPÍTÉSEKNEK KÖSZÖNHETŐEN KAPÁSOKBAN GAZDAG, MINŐSÉGI IDŐT TÖLTHET EL CSALÁDJÁVAL, BARÁTAIVAL, AKÁR HARCSÁZÁSRÓL AKÁR PONTYOZÁSRÓL LEGYEN SZÓ.

**VÁRJUK RÉGI ÉS ÚJ
HORGÁSZTÁRSAINKAT A HORGÁSZ
EGYESÜLETEK FEJÉR MEGYEI
SZÖVETSÉGE KEZELÉSÉBEN LEVŐ
VÍZTERÜLETEKEN:**

**Horgász Egyesületek
Fejér Megyei
Szövetsége**

Elérhetőségeink:
www.hofesz.hu
info@hofesz.hu

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrzünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

Sügeres leckék 3. rész
8. oldal

ÖNÖK KÉRDEZTÉK, MI VÁLASZOLUNK
14. oldal

A fixen szerelt wagglerok
22. oldal

Pergetés árkon-bokron át
26. oldal

Horgok és kódok

Mielőtt bárki is rémülten tovább lapozna, és kétkedni kezdene abban, hogy milyen újságot olvas, horgászt-e vagy valami mást, megnyugtatom mindenkit, nem történt tévedés, ez a cikk a horgászatról szól, horgászoknak, horgászokról.

EGY HÉTKÖZNAPI ALKALMAZÁS

Az embernek néha egészen váratlanul támadnak olyan gondolatai, amelyek attól a tárgykörtől, amellyel éppen foglalkozik, teljesen eltérnek. Ha sokat kutatjuk ezeknek a „váratlan” gondolatoknak a forrását rá kell jönnünk, hogy bizony ezek legtöbbször belülről, lelkünk legmélyéről származnak. Én is meglepődtem magamon, amikor tanulmányaim során a távközlési rendszerek modelljeinek nem túl izgalmas anyagát tanulmányozva, hirtelen új és érdekes szempontból láttam az egész dolgot, átfordítottam ugyanis az egészet a horgászatra. Ebben minden bizonnyal közre játszottak az elvonási tünetek is, ekkor ugyanis már több hónapja nem horgásztam egy igazán jót, hol az időhiány, hol az időjárás, hol pedig a vízjárás szólt bele a pikkelyesekkel való találkozásba, és gondolataim minduntalan elcsatangoltak az unalmas pesti előadóteremből, a borsodi folyók és patakok partjára.

A felismerés hirtelen jött, és nagyon megörültem neki, ugyanis sikerült egy olyan teljesen hétköznapi területre lefordítani a száraz tudományt, amelyet nagyon szeretek. A dolog lényege egyszerű. Minden távközlési rendszerben van egy jelforrás, egy kódoló-továbbító egység, egy jelátvivő csatorna, egy vevő-dekódoló és egy felhasználó. Ez a horgászatban így néz ki. A hal, a jelek forrása (és vágyaink tárgya), amennyiben éhes, esetleg ingerült, ráharap az általunk bedobott csalira, műlégyre, villantóra stb. A csalinkba rejtett horog, és sok esetben a zsinóron lévő ólom, jelenti a kódoló-továbbító egységet, amely az információt, vagyis a hal kapását, elindítja a jelátvivő csatornán, amely esetünkben a horgász zsinór. A zsinóron végig futó jel, vagyis a húzás vagy lazulás, beérkezik a jelvevő-dekódolóba, ami lehet a kapásjelző, úszó, de sok esetben az ember keze vagy szeme. Amint a jel megérkezik, attól kezdve a felhasználón, vagyis a horgászon múlik minden.

A LEGGYENGÉBB LÁNCZEM

A jelátviteli rendszerekben mindig benne van a hiba lehetősége. Leg-

többször az átviteli úton sérül a jel, de minden olyan rendszerben, ahol maga az ember is tagja a folyamatnak, ott mi magunk vagyunk a legbizonytalanabb pont. Ezt az igazságot, a horgászat melletti másik kedvteléssel, a sportlövészettel való megismerkedésem alatt tanultam meg. Van egy közös tulajdonsága e két, nemes sport gyakorlóinak, nevezetesen az, hogy a sikertelenséget előszeretettel fogják rajtuk kívül álló okokra. A lőszert, fegyvert illetve bot, zsinór, horog az első számú oka minden balsikernek, na meg, a fényviszonyok, pára, eső, frontátvonulás, holdfázis, napfolt tevékenység és, természetesen az anyós. Pedig legtöbbször mi hibázunk. Hogy miket? Erre gyűjtöttem néhány példát a horgász élményeim közül, persze „tudományos” szempontok alapján.

ÁTHALLÁS (VAGY MÉG SEM?)

Az áthallás gyakori, zavaró hiba. Két egymás mellett futó csatorna jelei keverednek össze, de néha csak a mi fejünkben.

Árpi barátommal egy időben sokat jártunk törpeharcsázni egy közeli tóra, és szépen fogdosgattunk, jóval 20 centi feletti, „értelmes” törpéket. Néha-néha egy-egy szebb 0,5-1 kg közti dévér tette változatossá a zsákmányt. A kapások teljesen kiszámíthatatlan ütemben történtek, néha negyedórát semmi nem történt, aztán kapás kapást követett. Az első törpe tűzijáték után úgy döntöttünk, hogy csak egy-egy bottal horgászunk tovább, mert volt olyan, amikor egyszerre mind a négy fenekező botunk munkában volt, és olyan is, amikor húsz percig nem tudtuk felcsalítani és bedobni a második botjainkat, mert az bent lévő folyamatosan kapás volt.

Dél előtt 10 óra tájban történt. Mindkettőnk szájában már vagy 3-4 kg törpe, és 4-5 szép dévér rostokolt, a kapások pedig abba-maradtak. Az amerikai jövevények eltűntek és a keszeg nép is beszüntette a reggelizést, illetve egy-kettő azért maradt, és az etetésen szemeztette a főtt kukoricát. Néha a horogra tűzötteteket is megkóstoltgatták, de olyan ügyesen, hogy mindig csak az üres horgot tudtam kiemelni, vagy azt is mondhatjuk, hogy én kerültem „fáziskésésbe”, és rossz ütembe vágtam be.

Árpád egyre feszültebb lett, ami annak lehetett a következménye, hogy az ő horgaira semmiféle érdeklődést nem mutattak a halak. Vagy a negyedik üres bevágásom

A hal, a jelek forrása és vágyaink tárgya

után, ő is újra dobott, egészen az enyém mellé, hátha így a dévérek azt is észreveszik. De nem vették. Folyamatosan az én kapásjelzőm mocorgott, egy gyors rántás fel, aztán már esett is vissza.

-Legyél rajta teljesen!- adta a jó tanácsot a barátom – Tedd a kezéd egészen a bot fölé, és ha elindul felfelé, azonnal vágj be.

És, gyakorlatban is bemutatva, előre hajolt, és a saját botja fölött tartva a kezét, árgus szemekkel figyelte az én jelzőmet. Jó fél perces szünet után ismét megindult a csipeszem felfelé. Ezúttal gyors voltam, és éreztem, hogy a bevágás ült, és a húzásból ítélve egy jó kilós dévér küzd a másik végén a zsinórnak. A bevágás pillanatában a szemem sarkából láttam, hogy Árpi is felkapja a botját, aztán csak azt láttam, hogy elterül a homokon. és görcsösen rángatózik. Mielőtt sikerült volna igazán megrémülnöm, hogy mi történt vele, rá kellett jönnöm, hogy a röhögéstől nyúlt el a földön, ugyanis ahogy pár perccel később, a dévér szákolása után előadta, annyira figyelte az én kapásjelzőmet, hogy mikor az elindult felfelé ő is bevágott a saját botján.

Amint a jel megérkezik, attól kezdve a felhasználón, vagyis a horgászon múlik minden.

A csalinkba rejtett horog, és sok esetben a zsinóron lévő ólom, jelenti a kódoló-továbbító egységet

el. Rengeteg ezüstkárász volt benne, nem túl nagyok, de éppen sütni való méretűek, ezért elég sokat kirándultunk ide. Néha sügérek és dévérek is keveredtek a zsákmányba. Az ominózus futásomat is egy, majd három kilós, keszeg okozta, amit a tó túlsó partján akasztott Gábor, természetesen, merítő csak nálam volt.

STABILITÁSI TÉNYEZŐ

A jel vétele után a felhasználó általában nem marad az előző állapotában. (Néha teljesen heves, váratlan reakciókat mutat.)

Gábor tehetséges sportember volt, amit talán az mutat a legjobban, hogy egyszer valószínűleg megdöntötte velem a 250 méteres, papucsban, sódér pályán történő, merítő szákos futás országos rekordját, ha lenne ilyen atlétikai versenyszám. Ez az eset egy kis, úgynevezett próba bányató partján történt, amelyekből elég sok van a nagyobb kavicsbányák közelében. Ez a tavacska lehetett úgy 50 méter széles és 150 méter hosszú, szinte teljesen szabályos téglalap alakú, 5-6 méter mélységű, a hosszabb oldalon végig sűrű nádassal, az egyik rövidebb oldal mellett pedig egy kocsiút vezetett

CUKK®

HALCSALI · BAITs

Több mint tradíció!

cukk.hu

Erre a tóra a kárászok kedvéért jártunk

Aktív sportolói tevékenysége mellett Gáborunk szerette a kényelmet is, és mindig megtalálta a módját annak, hogy komfortosabbá tegye a környezetét. Így az egyik alkalommal, amikor ehhez a tóhoz mentünk horgászni és kiderült, hogy kedvenc helyét egy korábban kelő sporttárs már elfoglalta, nem sokat gondolkodott, hanem letelepedett az út felőli oldalon. Itt az út és a tópart között egy húsz-harminc centi magas jól letaposott sóder csík húzódott végig. Erre telepedett fel hősünk, de mivel úgy érezte ez a dombocskas egy kicsit alacsony, ezért a megtoldotta azt a horgászdobozával. Minden nagyon jól működött teljesen az első kapásig, ekkor ugyanis szokásához híven vehemensen bevágott, ami nála azt jelenti, hogy nemcsak a botot emeli meg, hanem a felső testével is belehúzza az akasztásba. Arra viszont nem számított, hogy a megmagasított ülése meglehetősen ingatag, és amint a törzse hátra lendült az út felé, a szerelések doboza is megindult alatta, és a fiú bemutatott egy zárt lábbal és csodálkozó tekintettel végre hajtott, szabályos hátra bukófencet, amelyet szerintem minden tornatanár megsüvegeelt volna. (Már ha lenne a tornatanároknak süvege.)

Ami az egészben a szép, nem törte el sem a botját, sem az orrát, mindössze a feje búbján lett egy kis pukli egy nagyobb kavicskal való találkozás folytán, és még a hal is meglett, ami az egészet okozta, egy arasznyi sügérke. (Gondolom mi, akik tanúi voltunk az egész akrobata mutatványnak közben rengeteg kapást elszalaszthattunk, mert vagy jó tíz percig fuldokoltunk a röhgéstől.)

TÚLREAGÁLÁS

A beérkező jel hatására a felhasználó túl heves reakcióval válaszol. (Vagy a reakció iránya nem jó.)

Erre a tóra szintén a kárászok kedvéért jártunk. Csak ez a tó jóval nagyobb volt, mint az előző történetben szereplő és a kárászok is 1-1,5 kg-osakra nőttek. Egy kis öbölben horgásztunk, ahol a víz úgy 3-6 méter közt vál-

tozott, a többi részen nagyon mély, közel 30 méteres volt a víz.

Bár nem szeretem az éjszakai pecázást, de ezen a vízen nem nagyon volt értelme a nappali horgászatnak, így szinte mindig estére mentünk le. Általában Árpád barátommal, de néha csatlakozott hozzánk más is, mint ebben az esetben Róbert, aki az egyik unokaöcsém.

Robi akkoriban ismerkedett a horgászat fortélyaisaival, és már nagyon várta a találkozást a nagy kárászokkal. A késő nyári szürkületben érkeztünk és gyorsan elhelyezkedtünk a nád falak közti bevágásokban. Én úgy intéztem, hogy minél közelebb legyek egy kimustrált homlokrakodóhoz, amit már évek óta evett a rozsdas parttól nem messze, ugyanis szürke felhők gyülekeztek a Bükk felett. A rozzant tákolmányból szemmel tarthatam a botokat, és nem is áztam el. Mint kiderült igazam lett, és az éjszaka jó részében szakadt az eső, amit mi bentről figyeltünk Robival, (ha éppen nem szunyókáltunk) csak Árpád tartott ki az esőkabátjában, és fogott is öt szép halat.

Hajnatra nyoma sem maradt a zivatarnak, és mi is komolyan neki fogtunk, hogy a barátunkkal szembeni lemaradásunkat bepótoljuk, a halfogás területén. Ez nekem sikerült is, mert hamarosan kezdtek gyülekezni a pikkelyesek a haltartómban. Talán az éjszakai pihenésnek köszönhető, de szinte minden kapásomat sikeres akasztás és fásztás követte. Árpádunk az átvirrasztott éjszaka után egy kicsit lassabb lett, de ő is fogott még egy-két halat, csak Robi betlizett rendületlenül. Pedig volt kapása bőven neki is, de mindről lekésett és akkor kapta fel a botokat, amikor már lefelé jött a jelző.

Természetesen, mindketten jó tanácsokkal láttuk el az ifjoncot, amik közül a leghasznosabbnak az bizonyult, hogy vegye ki a másik botját és akkor csak egyre kell figyelnie. Árpád aztán ismét elmondta a gyors kapások megcsípésének receptjét, amit nekem is előadott, és fentebb már le is írtam. Így hát Róbert feszült figyelemmel, egész törzsével előre hajolva, szemét mint egy kigyóbúvóló, a kapás jelzőre irányítva, kezét néhány centivel a három méteres tömör üvegbotja fölött tartva várta a kapást. Ami be is következett.

A jelző felvágódott. Robi kezei ráfonódtak a botra, és gyors erőteljes mozdulattal feltépték azt a bottartó ágasokról. Talán egy kicsit túl gyorsan is. Az is lehet, hogy a fiú gerince volt egy kicsit megmacskásodva az előre hajlástól, mindenesetre a bot gyorsabban jött fel, mint ahogy ő felegyenesedett, és ennek az lett a következménye, hogy teljes erőből homlokra vágta magát a nehéz szerszámmal. A hangos koppanás után pedig elrívült szemekkel huppant le a földre, és jó néhány másodpercig fel sem tudta fogni mi történt. A jókora duzzanatra a homlok közepén talán csak az jelentett gyógyírt, hogy olyan jól akasztotta meg a kárászt, hogy amikor végre magunkhoz tértünk az esemény kiváltotta röhgögőgörcsből, még mindig a horgon volt és sikeresen kifogtuk.

*Hát, így van ez kedves sporttársak!
M. Attila*

BATMONKEY

HORGÁSZOKRA TERVEZVE

100% KAPACITÁS KIHASZNÁLÁS
100% VÍZÁLLÓSÁG

FACEBOOK

WEBOLDAL

**KLIKK
IDE!**

HYDRA HDR MT Monofil Fluorocarbon zsinór

150 méteres kiszerezelésben

4.181 Ft

**KLIKK
IDE!**

✓ Kiváló minőségű monofil, melynek fő jellemzői az erő, a lágyság, a rugalmasság és a csomószilárdság.

✓ A legjobb anyagokból készült fluorocarbon monofil zsinór, ami jelen van a piacon

Átmérő:	0,103	0,168
	0,112	0,183
	0,125	0,205
	0,147	0,225

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

HYDRA
CLUB HUNGARY

Sügeres leckék

3. rész

A körforgó-villantókkal való eredményes sügerpergetés leglényegesebb momentuma azonban mindenféleképpen a körforgó-villantó megfelelő színe. Nagyon gyakran előfordult ugyanis, hogyha a sügér nem éhes, felköthetjük a legdrágább, legfogósabbnak tartott körforgó-villantóinkat is, ha annak színét nem találtuk el, egyetlen árva rávágásunk sem lesz rá. Ezzel szemben, ha a körforgó-villantó színét helyesen választottuk meg, még egy sokkal gyengébb minőségű körforgóval, illetve akár egy vacak utánzattal is „büdösre” foghatjuk magunkat sügérral.

Létezik ugyanis egy bizonyos szín, amelyre a sügér elképesztően agresszív módon reagál – ha éhes, ha nem éhes, az esetek túlnyomó többségében be fogja kapni. Ez a szín pedig nem más, mint a piros. Nem a bordó, nem a narancsvörös, még csak nem is a meggyszín, hanem a legélénkebb, legagresszívebb tűzpiros, melyet én Ferrari-pirosnak, vagy a „rosszlányok körömlakkja” pirosnak nevezek. Ferrarira ugyan nem telik, de körömlakkból szerencsére valóban kaphatóak ezek a kifejezetten feltűnő, „rosszlányos” árnyalatok. Ezekkel szoktam a körforgó-villantóim belső oldalát bemázolni. A külső oldalt meghagyom natúr fémszínűnek, hogy a villantó nevéhez híven valóban csilloghasson-villoghasson is. (Nagyon tiszta vizekben és nagyon jó fényviszonyoknál, erős napsütés esetén azonban a körforgó-villantó mindkét oldalát befestem)

Természetesen hasonlóan jó megoldás az is, ha a tuningoláshoz használt műlég, illetve twister farok, ragyog a lehető legélénkebb tűzpiros színekben. Hogy a sügér miért reagál ilyen rettenetesen agresszív módon az élénkpirosra, bevallom őszintén, nem tudom. De az a lényeg, hogy így reagál rá! Ennek a ténynek az ismeretében az élelmes pergetőhorgász már jócskán profitálhat.

A SÜGÉREZŐ KÖRFORGÓ VILLANTÓZÁS AKCIÓJA

A körforgó villantózás akciójáról már a süllős-csukás részeknél leírtam az alapelveket, ezért most csak azokat a tényeket emelném ki, melyeknek kifejezetten a sügérpergető horgászatánál vehetjük hasznukat. Sőt: tulajdonképpen csupán egyetlen lényegi különbség van az eddig már megismert, ragadozó életmódot folytató halfajokra való körforgó villantózáshoz képest. Ez a különbség abban nyilvánul meg, hogy a körforgó-villantót követő, de nem elég éhes vagy gyanakvó, azt

bekapni nem akaró sügeret hogyan ingerelhetjük mégiscsak rávágásra? Emlékezzünk csak vissza egy kicsit! Ilyen esetekben, ha a csuka követte a körforgó villantónkat, de bekapni nem akaródzott neki, a következő trükkhöz kellett folyamodnunk: a villantót kissé lelassítottuk, erre a csuka is lelassult, vagy megállt. Aztán egy hirtelen csuklómozdulattal alaposan megugrasztottuk a műcsalit és a csuka ekkor már tigrisként vetette rá magát az éppen eltűnni készülő villantóra. Jól tudta ugyanis, hogyha akkor nem kapja el, akkor az örökre el fog tűnni a szeme elől. De nagyon érdekes (és elmentmondásos!) módon ez a megugrasztásos trükk a sügér esetében nem válik be. Ha a már partközelsben vontatott, látott körforgó villantót sügér követi, mi pedig a rávágás kicsikarása reményében megugrasztjuk a műcsalit, a sügér egy fitymáló farkcsapással megfordul és eltűnik a mélyebb vizek irányába. Lustaság vagy túlzott gyanakvás? Biz' Isten nem tudom. De azt viszont tudom, hogyha ilyen esetekben a körforgó villantót megugrasztás helyett alaposan lelassítjuk, vagy egy pillanatra akár megállítjuk, az esetek túlnyomó többségében mégiscsak ki lehet csikarni azt a rávágást! Ez pedig tény, mert rengeteg gyanakvó, óvatos vagy nem elég éhes, tétovázó sügeret szedtem már rá ezen a módon, de a fennálló ellentmondást nem igazán értem. Egy körforgó villantó, amely nem forog? Hiszen a megállított vagy az éppen hogy csak pörgő-körforgó villantó szinte semmiféle ingert nem közvetít a sügér érzékszervei felé! Ráadásul ilyen módon sokkal alaposabban szemügyre is tudja venni, mintha viszonylag gyorsan mozogna, így a logikus horgász gondolatmenet szerint jócskán fel kellene keltenie gyanakvását. De hát a logikus gondolkodás ebben a konkrét esetben csődöt mond. Ez tipikusan az az eset, amikor a pergetőhorgász szép lehet, de okos nem... A jelenség magyarázatát tehát nem ismerem, de bárkinek hajlandó vagyok a gya-

korlatban is bebizonyítani, hogy a trükk működik, bármilyen hihetetlenül furcsa is! (Zárójelben jegyezném meg, hogy ez a lelassítós-megállítós trükk, más sügerező műcsalik esetében is működik, de közel sem ilyen látványosan, mint a körforgó villantóknál.)

A WOBLEREK

A sügérhorgászatra alkalmazható műcsalik közül tapasztalataim alapján a wobblereket sorolom az igen előkelő második helyre. Talán már nem is kellene elmondanom, hogy a wobbler nálam csakis és kizárólag Rapalát jelent, ezért most a különböző Rapala-típusokból ajánlok néhányat célzottan sügérfogásra.

Ami a sügérfogásra legjobban bevált alaptípusokat illeti, ezek – fogósságuk sorrendjében – a következők: a TEAM ESKO (TE), a Minnov Spin (VMS), Minnov Chaser (MC), a Mini Fat Rap (MFR), a Jointed (J), a Countdown Jointed (CDJ), az Original Floantig (nincs betűjele) és az Original Countdown (CD). Célzottan sügérhorgászatra saját gyakorlatomban ezek az igazán fogósnak bizonyult alaptípusok, mindamellett, hogy más alaptípusokkal is, például a Shad Rappel (SR) vagy a Shad Rap Shallow Runnerrel (SSR) is fogtam már jó néhány sügeret.

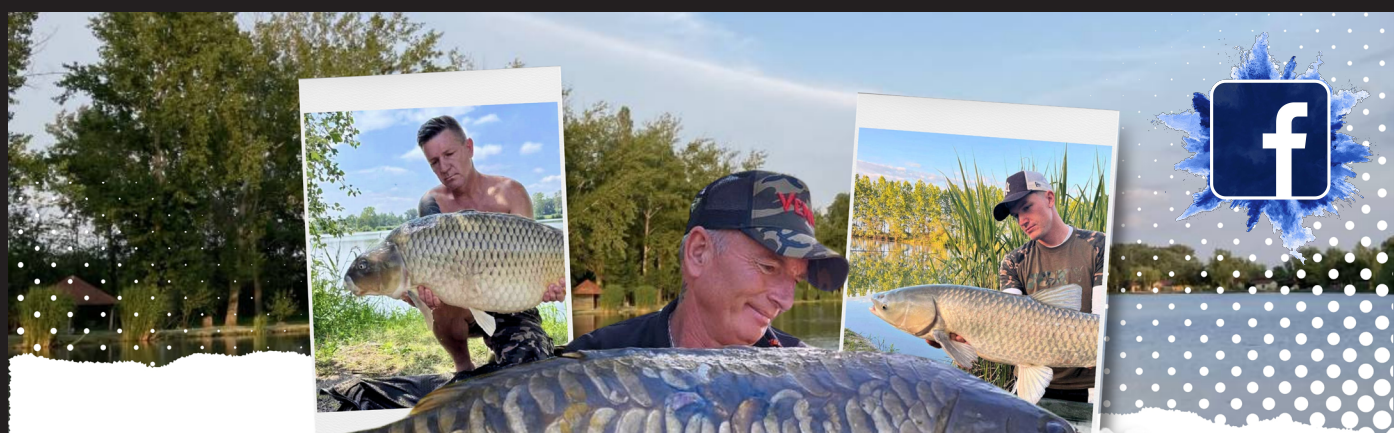
A HorgászKalandok újság előző számaiban rengeteget írtam a különféle Rapala típusok jellemzőiről, előnyeikről, hátrányaikról, a Rapalákkal való pergetőhorgászat alapelveiről. Ezért önmagamát ismételve ezt

most nem fogom ismét megtenni. Amire célzottan sügérhorgászat során érdemes odafigyelni, az a Rapalák mérete, illetve színe. A téma nem igényel különösebb taglalást, ezért néhány mondatban röviden le is zárjuk.

Ami a színeket illeti: használjunk GFR-t (Gold Flourescent Red) minden víztípuson, minden vízállásnál és minden időjárási körülmény esetén! Ez a szín messze a legerősebb. Sajnos vannak azonban olyan Rapala alaptípusok, melyeket GFR színösszeállításban nem gyártanak. Ilyen alaptípus pl. a Mini Fat Rap (MFR) és személyes kedvencem, a csupa nagybetűs TEAM ESKO (TE) is. Ezért aztán kényszerűségből ugyan, de ha az említett alaptípusokkal pergetek célzottan sügérre, valami más, de szintén rikító, kifejezetten feltűnő színt választok. A Mini Fat Rap (MFR) estében pl. a CLN-t (CLOWN), a TEAM ESKO-knál pedig a csukára is jól bevált, feltűnő színek jöhetnek szóba, pl. az SRT, a GRT, de megpróbálkozhatunk akár a HT és az FT színjelölésű darabokkal is.

Végső szorultságomban néhányszor már arra is vetemedtem, hogy GFR-em nem lévén, egy más szín összeállítású Rapalát alakítottam át némi „rosszlányos” árnyalatú körömlakk segítségével rikító pirossá. Mit mondjak, bejött!

A színek világát végleg lezárandó, meg kell még jegyezni: az éhes sügeret bármilyen szín-összeállítású Rapalával meg lehet fogni, de a nem éhes, gyanakvó példányokra csak a rikító piros színek gyakorolnak kellő hatást. Ha lehet, ragaszkodjunk tehát a GFR-hez! Ívási

Préri horgászto

ÁLMAID HALAI VÁRNAK

GYERE!

 Infó
+36 (30) 274 0489

 Foglalás
www.prerito.hu

KLIKK IDE!

ellenére elismerem, hogy a sügér más, karcsú, hosszúkás kialakítású, márkás táمولgó villantó típusok kisebb darabjaival is megfogható.

EGYÉB MŰCSALIK

Egyes horgászok számára talán furcsa, de mindenesetre tény, hogy a sügér időnként nagy mennyiségben fogható kifejezetten tengeri horgászatra kifejlesztett műcsalikkal, pl. a tőkehal fogására alkalmazott pilkerekkel, jigekkel és orénókkal is. Ráadásul ezek a magyar horgászok számára szinte ismeretlen műcsalik pontosan olyan esetekben szokták meghozni a várva várt sikert, mikor már minden más, ismert műcsalink csődöt mondott. Ezeket a műcsalik felkínálhatjuk mártogatva a sügerek számára, léki horgászat esetén.

időszakban pedig nagy eredményeket érhetünk el, ha felkötünk egy „P” (sügérmintás) szín összeállítású Rapalát. Hiába, a sügér kannibál, és nagy ikrapusztító. Talán, ezért nem tartom etikátlannak az ívási időszakban történő sügérhorgászatot.

Amit a sügérhorgászatra használt Rapalák méretéről tudni kell, az igazán egyszerű: ne használjunk 7 centisnél hosszabb darabokat! Igaz, ettől a mérettől megijednünk sem kell, egy 7 centis Rapalát egy 15 centis sügér már vígan torokra tud nyelni.

TWISTEREK ÉS GUMIHALAK

Célzottan sügérfogásra igen eredményesen alkalmazhatunk twistereket és gumihalakat is. Amit tudnunk kell, az a wobblerekhez hasonlóan, csak a szín és a méret. A szín, gondolom elég egyértelmű: a lehető legélénkebb piros legyen. Ami pedig a méreteket illeti: válasszunk az apróbb, 3-5 centis (farokkal együtt értendő!) darabokat. Az ólomfej is mindig a lehető legkisebb legyen, melynek súlyával a sügértanyákat még éppen hogy csak elérjük.

Végezetül nem árt talán tudni azt sem, hogy a sügerek előnyben részesítik a duplafarkú twistereket az egyfarkúakkal szemben.

TÁMOLGÓ VILLANTÓK

Kifejezetten sügérfogásra manapság már nagyon ritkán használok táمولgó villantókat. Szinte csak azokban az esetekben szoktam ezeket alkalmazni, ha az adott vízén a sügeret semmilyen más műcsalival nem lehet megfogni. Ezekben az esetekben nagyon gyakran a táمولgó villantó sem jön be, máskor viszont ez az egyetlen létező műcsali, mellyel eredményeket érhetünk el. A magam gyakorlatában a sügerező táمولgó villantó készletem mindössze egyetlen típusra korlátozódik. Ez a típus az ABU-Toby. Ennek a típusnak az 5 centis darabjait használom, a belső oldalát természetesen rikító pirosra festve, a külső oldalt natúr fémszínűen hagyva. Az ABU-Toby nálam a sügér esetében annyira magasan vezet a táمولgó villantók listáját, hogy más típusokkal meg sem próbálkozom. Ennek

ellenére elismerem, hogy a sügér más, karcsú, hosszúkás kialakítású, márkás táمولgó villantó típusok kisebb darabjaival is megfogható.

Az egyéb műcsalik témakörénél maradva még egyetlen megjegyzés: a műbékákat, műgilisztákat, műakármicsodákat jómagam sohasem használom. Egy időben megpróbálkoztam velük, ugyan néhány alkalommal, de a sügerek semmiféle érdeklődést nem tanúsítottak irántuk.

A SÜGÉR FÁRASZTÁSA, ÉLETBEN TARTÁSA

Szinte nevetséges a sügerek fásasztásával foglalkozni. Igaz, ami igaz: a kisebb példányok még a vékonyzsinóros, kifejezetten finomnak nevezhető felszereléssel is kihúzhatóak a vízből mindenféle fásasztás, pumpálás nélkül is, csupán az orsó fordulatával. Ha valakinek viszont akkora szerencse jut osztályrészül, hogy kimondottan finom pergetőfelszerelésével természetesebb sügeret akaszt, annak a horgásznak igencsak fel kell kötnie azt a bizonyos fehérneműt! A nagyobb sügér

ugyanis előszeretettel menekül a hínárba, és a 0,16-os zsinórral szinte biztos, hogy nem tudjuk a partra húzni a többkilónyi hínárral „körített” sügeret. Amennyiben viszont az akadókba való törését kitudjuk védeni, maga a fásztás – a finom szerelés ellenére – semmiféle gondot nem okozhat. A megakasztott sügér leginkább csak jobbra-balra oldalaz, és viszonylag hamar megadja magát. A megakasztott sügér – már amennyiben megfelelő méretű műcsalit és azon nem vasmacska nagyságú hármashorgokat használunk – a lehető legritkább esetben szokott fásztás közben lemaradni.

A sügér igénytelen, sokat tűrő, cseppet sem oxigénigényes halfaj, ezért nagyon könnyen életben tartható. Erre a célra felhasználhatunk szinte bármilyen haltartó eszközt, szákot, vödröt, csalihalas kannát stb., a felkántározást és a szájbilincset azonban nem javaslom. A sügerek – ha a horog kiszabadításakor nem szenvednek komolyabb sérüléseket – a legigénytelenebb körülmények között is hosszú ideig életben fognak maradni.

A sügér téma végleges lezárásaként hadd álljon itt végszóként egy igazi érdekesség! A régebbi sügeres szakirodalmakat olvasgatva gyakran el-elmosolygom magam, mikor arról esik szó, hogy a sügeret milyen rettenetesen nehéz tisztítani (lepikkelyezni). A rég-es-régi szakirodalmak azt ajánlották, hogy a sügeret pikkelyezés előtt mártsuk néhány másodpercre forrásban levő vízbe, a sügérpikkelyek ezután már viszonylag könnyen eltávolíthatóak. A „szaktanácsok” adói ilyenkor sajnálkozva hozzátették, hogy a forró vízbe mártás mindenképpen levon valamennyit a sügérhús élvezeti értékéből, de hát sajnos nem lehet mit tenni...

Pedig dehogynem lehet! A süllő esetében annak idején már megbeszéltük, hogy a halnyúzás több szempontból is mennyivel jobb megoldás, mint a pikkelyezés. Ez a megoldás a sügér esetében fokozottan igaz, mert a sügér a legkönnyebben és a leggyorsabban nyúzható hal. Egy sügeret kb. 50 mp alatt készítek el teljesen

konyhakész állapotba. A dolog külön érdekessége, hogy kést csak egyszer kell használnom, amikor a sügér hátúszóját eltávolítom vele. Ezután a sügeret pusztá kézzel villámgyorsan ki lehet „csomagolni” a bundájából. Ha ilyen módon készítjük el a sügeret, garantáltan több legyet ütünk egy csapásra: a művelet egyszerű, gyors, és mivel nincsenek szanaszét pattogó pikkelyek, tiszta is. Ami pedig a nyúzás mellett szóló legfőbb érv: a hal bőre felett elhelyezkedő három védelmi rétegben (pikkelyek, pikkelytokok, nyálkahártya) felhalmozódott szag- és méreganyagoktól is egy csapásra megszabadulunk. Az

említett három védelmi rétegből, az ott felgyülemlt szag- és méreganyagok az idők során ugyanis leszivárognak a bőr hámrétegébe, majd az irharétegbe is. Ha ez már megtörtént, pikkelyezéssel ezeket a nemkívánatos anyagokat lehetetlen eltávolítani, de a nyúzással ezt a problémát már alapjaiban ki is küszöböltük.

Végül, de nem utolsósorban említést érdemel az a tény is, hogy a sügérfélék kifejezetten vastag bőre gasztronómiai szempontokból sem különösebben gusztusos.

FtÉ

**Csak a halak
harapjanak!**

**KLIKK
IDE!**

A zsinór, amit túl hagytam fent

A tilalom utáni első pecát mindig különös várakozás előzi meg. Júniusban a természet már teljesen magához tért, a vízpart zsong, a pontyok újra elérhetőek, és minden mozdulatnak újra tétje van.

Épp egy ilyen reggelen ültem a stég végén, a megszőkott helyemen. A levegő párás volt, a nád alig mozdult, és minden porcikámmal azt éreztem: most történni fog valami. A szerelésem hibátlanak tűnt, a csalmim pontosan érkezett a megcélzott helyre. Aztán megérkezett a kapás is. Egy határozott, húzós rántás, a fék dolgozott, a bot ívben hajlott. Egy pillanatra biztos voltam benne: ez lesz az első „komoly” fogás az idényben.

Aztán egy csattanás. A bot megkönnyebbült. Csak ennyi. Nem volt idő korrigálni, nem volt második esély. A hiba nem a horgomnál volt, nem is a boton – hanem ott, amit gyakran figyelmen kívül hagyunk: a zsinórnál. Sokan úgy gondolják, ha nem használnak valamit hónapokig, az nem kopik. A damil viszont más. Az UV-sugárzás, a hőingadozás, a páratartalom, a dobon való feszülés: mind-mind öregítik. És amikor újra előveszed, kívülről még jónak tűnhet, de belül már nem az. A szakadás mindig akkor jön, amikor legkevésbé számítasz rá.

**MIÉRT ÉRDEMES JÚNIUSBAN
ZSINÓRT CSERÉLNI?**

**KLIKK
IDE!**

horgászkelekek

sokáig

Egyszerű: most indul be igazán a szezon. A pontytilalom vége után mindenki a parton van, és a halak aktívak. Ilyenkor különösen fájdalmas, ha egy jó fogás megy el technikai okokból.

Mit kérdeznek ilyenkor a legtöbben?

„Milyen zsinór való nyári pontyozáshoz?” Ha békés halra mész, válassz alacsony nyúlású, UV-álló monofilt. A [damil.hu kínálatában](http://damil.hu) többféle változatot találsz, célzottan feederhez, matchhez vagy klasszikus fenekezéshez is.

„Mi a helyzet a fonott zsinórral?” Rablóhalhoz, érzékenyebb csalivezetéshez a fonott verhetetlen. De mindig használj hozzá fluorocarbon előkét, hogy a csali

természetes maradjon és az esetleges sérülésektől is óvja, nem beszélve az extra csomótűréséről.

„Honnan tudom, mikor kell cserélni?” Ha a zsinór keményebb a megszokottnál, fényesedik, szőszös vagy szőrös, ideje lecserélni. Nincs rosszabb, mint akkor szembesülni vele, amikor már késő.

További tippek a biztonságos szezonhoz: Évente legalább egyszer cseréld le a főzsinórod – ideális esetben most. Tárold a tartalék dobokat sötét, hűvös helyen, zárt tasakban. Horgászat előtt mindig húzd át az ujjaid között a zsinór első 2-3 méterét, és keress hibákat.

Zárásként csak annyit mondhatok: az a ponty, amit azon a reggelen elvesztettem, még mindig ott motoszkál a fejemben. Talán az év hala volt. Talán csak egy újabb tanuló-ponty. De az biztos, hogy azóta másként kezdem a szezont.

Nem csak pakolok, nem csak csalizok – hanem megnézem a zsinórt is. Lecserélem, ha kell. Mert a horgászat élmény. De egy rossz zsinór egyetlen mozdulattal el is veheti. A bizalom a felszerelésben kezdődik – és egy megbízható damilnál nincs jobb társ a parton. (X) www.damil.hu/horgaszszinor – ha te sem akarsz elveszíteni a következő nagy fogást.

ÖNÖK KÉRDEZTÉK, MI VÁLASZOLUNK

BAITRUNNER ORSÓ MŰKÖDÉSE

Vásároltam egy duplafékes (baitrunner) orsót, ám a fékek használata nem teljesen világos számomra. Egyesek azt mondják, hogy először közepes erősségűre kell állítani az első féket, majd olyan szintre állítjuk a hátsót, hogy a hal könnyedén tudja húzni a zsinórt. Végül is, hogyan kell használni a két féket?

Lelkes Jenő
Mátészalka

A beállítást bármelyik fékrendszerrel lehet kezelni – mindkettőt a helyzettől függően kell beállítani. A fék beállításánál számítanak az adott körülmények is, amelyben horgászunk, a zsinór típusa és vastagsága, a bot akciója vagy a dobási távolság. Amit elsődleges szempontból figyelembe kell vennünk a baitrunner orsóknál, hogy mekkora mozgásszabadságot kívánunk adni a szerelékünk végére

akadt pontynak, természetesen ez függ az adott körülményektől is.

Bármelyik tényező befolyásolhatja a szabályozást. Íme, néhány ötlet: ha erős bottal horgászunk, lazábbra hagyhatjuk a féket úgy, mint egy lágyabb bot esetében. Lazább fékbeállítást használhatunk még, ha esetleg partközelsben horgászunk, vagy ha a zsinórunk fonott, úgy mintha távol horgásznánk vagy monofil zsinórt használnánk. A gyengére vagy szorosra állított fék, minden egyes horgásznál mást jelent. Ugyanaz a beállítás az egyiknél gyengének, a másiknál szorosnak tűnik. Nincsenek konkrét szabályok. Ez egy olyan dolog, ami értelmezés kérdése, függ a felszereléstől és a horgász helytől is.

A nyeletőfék szabályozása függ a mozgásszabadságtól, amit hajlandók vagyunk megadni a megakasztott pontynak. Akadók közelében ajánlott minél szorosabban vagy lezárva tartani. Ha áramlatban horgászunk, közepes vagy szoros beállításhoz van szükségünk. Egyesek azt gondolják, hogy a nyeletőféket nem lehet áramlatban használni, de ez nem igaz – függ, hogy milyen mértékű az áramlat és a baitrunner.

Ezek csupán általános elvek, igazából a tapasztalat fogja megtanítani Önnel, mi is a hatékony beállítás. A bot minősége hihetetlenül fontos. Minél teljesebbek és finomabbak a beállítások, annál többet lehet véghezvinni velük.

POPPEREKEL BALINRA

Mennyire hatékonyak a popperok a balin horgászatában? Esetleg tudnák-e néhány sorban jellemezni főbb tulajdonságait?

Somogyi János
Poroszló

A popperok talán a leglátványosabban működő műcsalik. Mozgásuk, valamint a hal támadása is a víz felszínén, a szemünk láttára történik. Ahhoz, hogy a popper hatékony legyen, nem lehet nagyobb 2-3 cm-nél. Játéka igen diszkrét, mivel a tölcser átmérője kicsi. Amikor a víz túl tiszta, a popper az árnyékos területeken lehet eredményes vagy olyankor, amikor a nap nincs túl magasan az égen. Ennek magyarázata, hogy az alulról felfele törő halat

elvakítja az erős napfény, ami miatt elvétheti a támadást.

Az UL osztályba tartozó popperek mozognak a legjobban a vízben. Ezen műcsalik egyik alapszabálya, hogy álló helyzetben, amikor nem vontatjuk őket, a víz felszínén lebegnek, úgy, hogy a test legalább egyharmada kint van a vízből. A vontatás ideje alatt a botot hegyével lefele kell tartani, egyébként a műcsali kiemelkedik a vízből és ugrálni fog.

Vannak popperek, melyeket egy darab hármashoroggal vagy két darab hármashoroggal szereltek fel és vannak olyanok, melyeket egyetlen szimpla horoggal, mely szolidáris a műcsali testével. Típustól függetlenül az UL popperek nagyon jó választásnak bizonyultak nyári napokon, amikor a balinok zajosan vadásznak a víz felszínén.

PONTYSZOKÁSOK

Van számomra néhány tisztázatlan dolog a pontyok viselkedésével kapcsolatban. Próbálom összehasonlítani a domolykó viselkedésével, mert azt jól ismerem. A dominálást vettem észre, hogy egy adott útvonalat követnek, így a nap egy adott pillanatában egy bizonyos helyen találom meg őket. Korán reggel legtöbbször az összes nagy példány egy adott helyen összegyűl a gyors folyású részeken, este pedig általában a mély vízbe vo-

nulnak. A halak csoportosan ugyanazon az útvonalon haladnak. Érvényes ugyanez a ponty esetében is?

Olvastam cikkeket a helymeghatározásról, szezonális költözésekről, azonban nem találtam semmit, ahol az egy nap alatt lezajló mozgásukat írná le.

Homoki László
Páty

A ponty a nap vagy az év periódusai szerint mozog. Egy adott vízben rendelkeznek megszokott pihenő, táplálkozó, telelő, és szaporodó helyekkel. A pontyok folyamatosan ezen helyek között mozognak. Mozgásuk lehet szezonális vagy egy nap alatt lezajló. Akárcsak a többi állat esetében, a hal is rendszeresen látogatja az olyan területeket és az

önök kérdezték...

MATCHBOT ÉS DOMOLYKÓ

A domolykó horgászatát az egyik legszebb és legfelemelőbb horgászatnak tartom. Az érdekel, hogy lehet-e match botot használni a folyóvízi horgászatnál?

Laki Zoltán
Érd

Lehet, méghozzá „stick” típusú úszóval a legtökéletesebb. Egy angol barátom, a következő sorokat írta nekem: „A stílus az 1870-es években indult, amikor sok sheffieldi horgász, hogy halat tudjon fogni a versenyeken egy könnyű nád botot használt, kb. 3 métereset, nagyon vékony zsinórral és kis horoggal. Az úszók aprók voltak, varjú vagy hol-

ló tollból készültek és csak egy kisméretű ólmot bírtak el. Amikor fújt a szél, az úszónak csak egyik vége volt rögzítve, hogy lehetővé tegye a zsinór süllyedését.

E horgász stílus elterjedését a Sheffield – Lincolnshire vasútvonal megépítése tette lehetővé, mivel a sheffieldi horgászok ezt vették igénybe, hogy vasárnaponként a Witham folyóhoz menjenek horgászni. Aztán az eljárás 1906-ban, az első angol bajnokság alkalmával debütált, amikor az ezt alkalmazó horgászok dominálták a versenyt. A bajnokság, amiről a barátom beszélt a Tamisa folyón került megrendezésre, mely akkor is, ma is márnával, domolykóval van tele.

Egy évszázad elteltével az angol horgászok még mindig használják a folyókon népszerű sokgyűrűs botjaikat, könnyű zsinórokkal, stick úszókkal. Mai becsületes neve: match bot.

azokat összekötő útvonalakat, amelyekhez valamilyen érdek fűzi. Amikor a körülmények stabilak, a halak követik a napi „programjukat”, néha percnyi pontossággal. Ha Ön esetleg sejti, hogy hol tartózkodnak a pontyok és hogy tartózkodási helyüket, milyen útvonalon közelítik meg, akkor néha nagy precizitással kitalálhatja, hol tartózkodnak a halak a nap bizonyos szakaszaiban. Az ilyenfajta mozgás, folyókon és tavakon egyaránt megfigyelhető. A mozgásnak nincsenek konkrét szabályai: a halaknak minden tóban és minden folyóban megvan a maguk programja és útvonala, különböző érdekeltségi pontok között, különböző órákban és távolságokon. Csak alapos megfigyeléssel és letapogatással lehet kisebb-nagyobb precizitással beazonosítani viselkedésüket.

A halak napi mozgását azonban megváltoztathatják bizonyos speciális körülmények is, mint a hőmérséklet, szél, oxigén szint változása, a víz keménysége, szennyeződés, viharok.

HYDRA Carbon Cup

etetőcsésze

Ez a superkönnyű karbon **etetőcsésze** mindössze 8 gramm súlyú, és kiváló választás a legnagyobb igényű versenyhorgászok számára. Kis tömege jelentősen megkönnyíti a csalizást. A karbon kupak felső részébe egy műanyag betétbe ágyazott fémpersely került, klasszikus olasz finommenettel, ami az összes olasz horgászmárkával kompatibilis, így nem szükséges lecserélni az eddig használt menetes csatlakozót a boton.

[TOVÁBB A WEBSHOPBA](#)

Etetés közben, a rakósbotot nemcsak az etetőanyag súlya terheli, hanem az etetőcsésze súlya is, ami jelentős terhelést jelenthet a 4-5-6 botrészekre, gyakran okozva rakósbot töréseket. Amikor az etetőanyag kiürült a csészeből, igyekszünk a botot minél gyorsabban visszahúzni az üres kupakkal. A nehezebb kupakok problémája, hogy a hirtelen sebességváltozás miatt a bot csúcsa lengő mozgást végez, és a topszet nagyobb amplitúdóval leng ki. Ha nem vagyunk óvatosak, ez is okozhatja a rakósbot törését.

A pillekönnyű súly miatt ez a karbon kupak szinte alig terheli a rakósbotot, szinte olyan, mintha nem is lenne rajta. Az ergonomikus, lefelé szűkülő kupak ideális bármilyen etetőanyag, magvak, élő anyagok, például csontkukac, báb és etetőanyag elegy pontos bejuttatására. A nagy űrtartalom lehetővé teszi, hogy egyszerre akár több deciliternyi etetőanyagot is könnyedén kijuttathassunk.

A nyertes stratégia

Az alábbiakban egy bizonyos horgásztúrámról szeretnék mesélni egy kicsit aprólékosabban, egy kicsit másképp. Ha végig olvassák ezt az írást, látni fogják, hogyan alkalmazkodtam az adott szituációhoz, hogyan és miként állítottam össze ehhez mérten a szerelékeket. Azt nem garantálhatom, hogy egy pontosan ugyanilyen eset Önökkel is előfordulhat, de azt merem állítani, hogy az itt szerzett tapasztalataim segítségül jöhetnek még Önöknek is, mondjuk valamelyik problémásabb horgászatuk során. Szerintem jobb, ha egy kicsit több időt fordítunk a szerelék tökéletesítésére, mint állni és várni, hogy a sült hal a szánkba repüljön. Nemde?

A tavat nem reklámozom, mivel nem vagyok híve a bujtatott reklámnak, így hát a nevét és helyét nem árulom el. Maradjunk annyiban, hogy a tó hazánk nyugati részén található és egy eléggé frekventált hely. Egyszer már volt alkalmam itt horgászni, de az akkori horgászatom nem járt igazán nagy sikerrel. Sikertelenségem okát csakis saját magamnak köszönhettem, ugyanis fittyet hányva a tótulajdonos és a halór tanácsainak, önfejűen kezeltem a helyzetet. Önfejtés nem hozott halat, de miután büszkeségemet félretettem és meghallgattam a tanácsokat, jött a hal is. Ott tartózkodásom ideje alatt egyik sporinak sikerült egy szép 21-est partra terelnie, amely abban a pillanatban a tó pontyrekordját is jelentette. Gondoltam is magamban,

neki miért sikerült és nekem nem. Akkor még nem tudhattam, hogy aggodalmamnak semmi oka, hamarosan eljön az én időm is.

Második horgásztúrámon ezen az ominózus tavon, egy bevásárlóközpont szupermarketjében vettem kezdetét, ahol bevásároltam egy-két olyan dolgot, ami még kellett nekem a horgászathoz, többek között vettem két zacskó kiváló pontykaját is. Neve Frolic, kutyatáp.

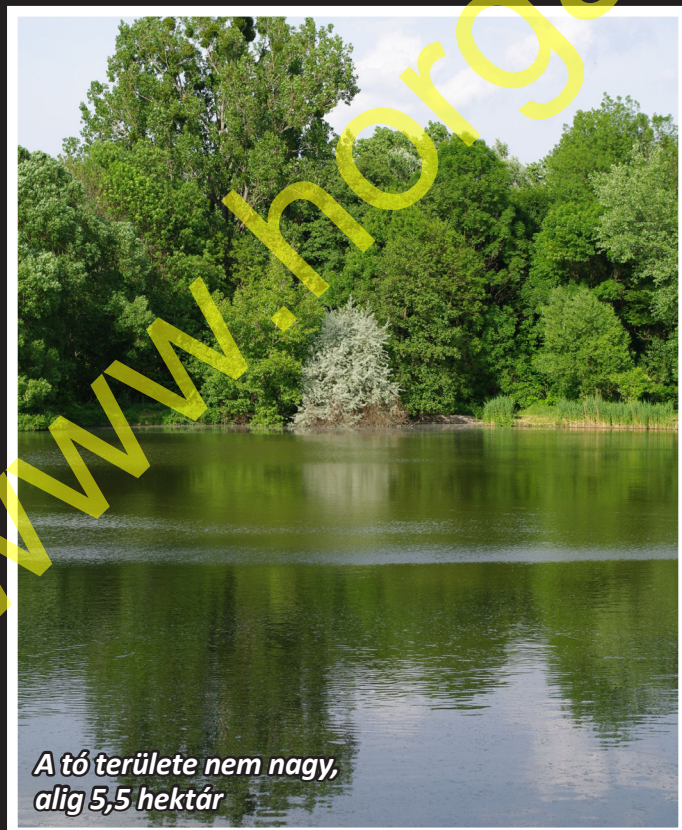
A tó felé vezető úton a tulajdonos tudomra adta, hogy a múltkori rekordhalat pár nappal ezelőtt valakinek újból sikerült megfogni, csak ezúttal a ponty 22 kilogrammot nyomott a mérlegen. Bevallom, nem kifejezetten ezért a halért jöttem ki, de az a tény, hogy újból horogra került, kissé meglepett. Nagyon kicsi volt az esélye annak, hogy partrakerülését követő pár nap után, nekem is sikerüljön megfognom. És hogy mekkorát csalódtam! Képzeli el, hogy megérkezvén a tópartra, megtudtam, hogy megint sikerült megfogni a szerencsétlent. Ott volt a szemem előtt! Csak három nap telt el az utolsó kiruccanása óta és már megint ott jampiskodott a parton! Csalódottságom egyre növekvő tendenciát mutatott.

Tudatában a múltkori hibáimnak, úgy határoztam, hogy ez alkalommal egy óvatos stratégiát alkalmazok és ezen csak akkor változtatok, ha nagyon muszáj. A tavon rajtam kívül még hat horgász tartózkodott, ami azt jelentette, hogy nem igazán volt szabad és jó hely. Arra gondoltam, hogy előbb vagy utóbb csak befejezik a horgászatot és akkor talán sikerül nekem is elfoglalnom egy jobb helyet. Végül letelepedtem a két szabadon maradt hely egyikére, bízva abban, hogy csak felszabadul a későbbiekben egy jobb hely.

A tó a horgászok részéről nagy nyomásnak volt kitéve, mégis a látottak alapján a pontyok nem léptek fel tartózkodóan a szerelékek iránt. Ettől függetlenül én úgy gondoltam, hogy a bevetett csalik terén nem árt, ha mégis óvatos leszek. A tulajdonos és a halór is azt tanácsolta, hogy inkább a lokalizálásra fektessek nagyobb hangsúlyt, ami nem jelentette azt, hogy a horgászat során, a felkínált szerelék nem játszhat fontos szerepet.

Első lépésként találnom kellett egy-két kemény aljzattal rendelkező kis foltot az előttem elterülő iszapos vízben, ami után befejeztem az aznapi tevékenységemet és szépen lecsucsukáltam. Elalvás előtt azon filóztam, hogy inkább a végszerelésekre fektetek nagyobb hangsúlyt és nem a csalira. Végül úgy határoztam, hogy ugyanazt a szereléket vetem be, mint amilyet bevettem itt az utolsó horgászatom során: két szem ready-made bojli egy 8-as számú, hajlított szárú horgon tálalva, lágy fonott előkezsínórral megkötve.

A pirkadat már bevetésre készen talált. Az akció előtt még megemlíteném, hogy az előző horgászatom során nagyobb mennyiségű etetőanyagot szórtam be.

A tó területe nem nagy,
alig 5,5 hektár

Imádom a PVA hálós horgászatot

Mint ahogy az a végén kiderült, nagy hiba volt. Most nem követtem el ugyanazt a hibát, főleg hogy láttam, amint ezen a kis 5,5 hektáros tavon a többi horgász is ugyanezt teszi. Intenzíven etettek. Ezúttal én pont a fordítottját tettem, azaz a horgon felkínált csalimon kívül nem használtam semmilyen más etetőanyagot. Tehát semmilyen megtömött PVA háló, semmilyen PVA zsinórra felfűzött csali, csakis a két darab 14 milliméteres ready-made bojli, és kész.

Még előző este sikerült találnom és megjelölnöm egy kis kavics borítású részt, így hát bedobtam két szereléket, egyiket a jobb, másikat a bal felére a megjelölt résznek. A harmadik szereléket pár méterre balra dobtam be. Alig telt el 25 perc, máris volt egy kapásom az egyik kavicságyra bedobott botomon. A delikvens meg is lett, egy 10,5 kilogrammos tükrös személyében. Egyáltalán nem voltam elragadtatva a hal méretével, mégis örültem neki, mert ezúttal az alkalmazott stratégiám jónak látszott, szemben a múltkorival, mikor közel 76 órát kellett várnom az első pontyra. Most alig 25 perc kellett hozzá. Ugyanaz a bot pár órával később még adott egy pontyt, majd a nap végére sikerült fognom még egyet. Az aznapi mérleg így festett: három megfogott ponty és egy elszalasztott.

A problémáim másnap jelentkeztek, ugyanis sikerült újabb két halat elszalasztanom. Tudom, hogy ez még a legnagyobb pontyhorgászokkal is előfordulhat, hogy időnként elszalasztanak egy-egy halat, de amikor ez sorozatban fordul elő, akkor ott valami baj van. Átszereltem rövidebb előkére és 6-os számú horogra azaz a reménnyel, hogy ez majd megoldja a problémát. Lehet, hogy megoldotta a problémát, de lehet az is, hogy egyszerűen csak szerencsém volt, de a következő öt halat, melyek közt két darab 13 kiló feletti és egy harcsa is volt, zsinórban megfogtam vele. És ami fontos még, csak a csalival szólóban, etetés nélkül!

Vasárnap délután, a fentebb említett hat horgász összeszedte a sátorfáját és elment. Fogásaik kitűnőek voltak, hiszen a hét nap leforgása alatt, amíg ott voltak, sikerült megfogniuk a tó rekordpontyát kétszer is, ami köztünk mondván nem piskóta, és mellette fogtak több 10 pluszost is. Távozásuk nekem nagy dilemmát okozott, ugyanis így az egész tó az én rendelkezésemre állhatott, mégsem tudtam eldönteni, hogy válasszak másik helyet, vagy maradjak az eddig jól bevált helyemen.

Miért költözzem át, – gondoltam magamban – hiszen ez a hely, ahol most vagyok két nap leforgása alatt 7 pontyt és egy harcsát is adott. Végül úgy döntöttem, maradok a seggemen, pedig tudtam, hogy a hely nem a legjobbak közül való.

Mivel az egész tó csakis az én rendelkezésemre állt, úgy gondoltam, hogy itt az ideje nekem is az etetésre. Volt nálam 10 kiló ready-made bojli és 10 kiló kisméretű pellett is, no meg egy fél liter aroma. Ebből a 10 kiló bojliból előző nap 5 kilót betettem egy vödörbe, majd töltöttem rájuk 100 ml aromát és ezt követően felöntöttem az egészet a tóból mert vízzel. Összekevertem jól a bojlikat és hagytam 24 órán át pihenni, közben a bojlik által felvett vizet igény szerint pótoltam.

Ebből a bojliból és a Frolic kutyakájából egy-egy kilónyi beszórtam a kiszemelt kavicsos részre, majd egy ugyanennyit mind a kettőből körülbelül 30 méterre egy másik helyre. A harmadik botomat hagytam úgy ahogy volt, a két szem ready-made bojlivál a horgon.

Aztán áttértem a pelletekre is. Kedvelem a pellettel vagy a más etetőanyaggal megtömött vízben oldódó kis hálókval való horgászatot, ennek öröme hoztam is magammal körülbelül tucatnyi a tágabb és féltucatnyi a keskenyebb fajtákból. Hogy ezzel is elüssöm az

Az első ponty

időt, fogtam magam és a 10 kilogramm pellettemet szépen áthelyeztem kis PVA hálókba, melyet előzőleg különböző méretekre szabdaltam, majd hidratáltam őket aromával.

Vasárnap estére két új horgász érkezett. Bontottunk három sört és miközben iszogattunk a két spori azon filózott, hogy hová telepedjenek le. Végül úgy döntöttek, hogy pontosan velem szemben foglalnak helyet, amely számomra nem igazán volt kedvező, ugyanis arról a helyről ők is ugyanolyan könnyedséggel megtudták dobni az etetett helyemet, növelve ezzel az etetett hely feletti nyomást. Ez ellen nem volt mit tennem, úgyhogy kénytelen voltam elfogadni a helyzetet. Hát kedves horgásztársaim ez a kis tavak átka, kis terület, sok horgász. Egy biztos volt: nekik is volt esélyük a fogásra, ugyanis nekem folyamatosan volt kapásom.

Ne kérdezzék, hogy miért, de azon az estén úgy határoztam, hogy lecserélem az addig jól bevált szereléket. Előfordul velünk horgászokkal, hogy időnként hozunk olyan döntéseket, melyeket a későbbiekben nem tudunk megmagyarázni, hogy miért tettük. Így

Próbáljuk ki a lazán hagyott zsinóros horgászatot

voltam most én is ezzel. Most, hogy elkezdtem az etetett helyen való horgászatot azt gondoltam, hogy egy kiegyensúlyozottabb szerelékkel kell alkalmaznom az eddigi két szemes ready-made helyett. Úgyhogy szépen áttértem egy 360° fokos szerelékre, melyre egy szem ananászos és N-Butyric savas (tejsav, vajsav) 10 milliméteres átmérőjű bojlit szereltem fel.

Amennyiben betartjuk a hozzáfűzött utasításokat és rendeltetésszerűen használjuk, akkor a 360° fokos szerelék egészen kiválóan dolgozik. De még az ilyen remekül működő szerelékekkel is érdemes kísérletezni, ugyanis jómagam is láttam már ezt a szerelék többféleképpen is megkötni. Egyesek kivitelezése nekem nem tetszett, ugyanis egészen másképp voltak megkötve, mint ahogy azt én szoktam. Például egyik horgász cimborám kifejezetten csak pop-up bojlikkal használja, másik cimborám pedig hagyományos és lebegő bojlikkal egyaránt használja. Ami a horogszáron elhelyezett két ütközőt illeti, ugyanúgy láttam már ezekből is egymástól eltérő kivitelezéseket. Általánosságban az a szabály, hogy a horogszákhöz legközelebb álló ütközőnek, a horog öblében van a helye, ellentétben az én variációmmal, amelyen az ütköző a horog hegyével egymagasságban helyezkedik el a horog szárán. Sokan azt állítják, hogy a 360° fokos szerelék akkor dolgozik a legjobban, ha a szóban forgó ütközőt közvetlenül a horog öblének kezdetéhez csúsztatjuk... nekem nem vált be. Látják kedves horgásztársaim, ezek mind-mind olyan pici apróságok, amelyek döntően befolyásolhatják a kapás pillanatát. Érdemes ezekre odafigyelni és kísérletezni kell velük egészen addig, amíg kapásaink száz százalékosak nem lesznek. Pontosan egy ilyen szituáció volt kialakulóban nálam is, ugyanis kapásaim kezdtek elmaradozni.

Morfondíroztam is magamban, vajon túlettem és attól ijedtek meg a halak ennyire, ezért nincs kapás. A folyamatos etetés körüli mozgolódás azt sugallta, hogy igenis esznek, de akkor mégis miért nincs kapás?

Maximálisan megbízom a 360° fokos szerelékben, de mint minden más szerelékkel, ezt is úgy kell összeállítani, hogy mindig az adott szituációhoz a legjobban alkalmazkodni tudjon. Előfordulhat az is, hogy pontosan egy ilyen jónak gondolt beavatkozás a továbbiak-

ban problémát is okozhat, tehát érdemes erre az eshetőségre is odafigyelni. Az vitathatatlan tény, hogy a pontyhorgászat időnként okozhat zavarodottságot is a horgász fejében. De hát ez van! Ez is a horgászathoz tartozik.

Gondoltam egyet és mindhárom szerelékemen lecseréltem az előke zsinórt egy nagyon jó adottsággal rendelkező 24 lb. fluorocarbon előke zsinórra. Attól a pillanattól kezdve újból volt kapásom, fogtam is egy pár szép pontyt, köztük egy 18 kilogrammosat is. Elvileg elégedett kellett volna legyek az eredménnyel, de valami mégsem hagyott nyugodni, úgyhogy újból változtattam a szerelékemen. Nem tettem mást, mint-hogy a horgon az ütközőt párhuzamosan és a hegygel egymagasságban helyeztem el, úgy ahogy én szeretem. Ez azt eredményezte, hogy a kis 10 milliméteres bojlim a horog öbléhez viszonyítva egyazon szintre került. Ugyanakkor a változtatás a szerelék állását is befolyásolta, így az egy kicsit előre billenve áll meg a mederfenéken. Tehát nem egyenesen, hanem megdőlvé és közelebb a mederfenékhez.

Olvastam egyszer egyik neves pontyhorgász írásában, hogy az ólom felőli forgókapcsot érdemes egy nagyobb méretű hurokkal megkötni. Írásából az is kiderült, hogy nagyon kedveli a merev zsinórokból összeállított szerelégeket és úgy gondolja, hogy a hosszabbra hagyott hurok egy nagyobb fokú szabadságot tud biztosítani a szereléknek, főleg ami az oldalirányú mozgást illeti. Tehát ő azt állítja, hogy abban a kritikusnak mondott pillanatban, amikor a ponty a csalit a szájába veszi, ez a nagyobb fokú mozgásszabadság jól jöhet. A szakember egy 3-4 centiméter hosszúságú hurkot javasolt, úgyhogy megfogadván a tanácsát én is egy ilyen hurokkal kötöttem meg a szerelékemet. Hogy is szokták mondani: aki mer az nyer?

Már három változtatást sikerült véghez vinnem a szerelékemen, az egyik az előke kicserélése volt egy merevebb zsinórra, a másodikban megváltoztattam a szerelék állását a mederfenéken és a harmadikban megváltoztattam az ütköző állását a horog szárán. Kipróbáltam a víz szélében a szerelékkel és nekem tetszett amit láttam.

Meg kell említenem még egy eléggé fontos változtatást, amelyet még véghez vittem, és pedig: a zsinórt lazán hagytam. Nem igazán vagyok híve az effajta horgászatnak, de a neves pontyhorgász Jim Gibbinson gyakran ajánlotta írásaiban, úgyhogy ezt is kipróbáltam. Ebben a döntésemben az is hozzásegített, hogy

Egyik a 15 kg-osok közül

tudtam, hogy a fluorcarbon előkezesinór, amit használok, annyira sűrű, hogy úgy süllyed és úgy tapad a mederfenékre, mint egy kő. A lazán hagyott zsinórral való horgászmodszert nem igazán kedvelik a horgászok, pedig elmondanám Önöknek, hogy az egyik leghatékonyabb módszerek közé tartozik.

No ezzel megvolnék, úgy gondoltam készen állok a harci feladatra. Új szerelések, kombinálva Frolic kutya-kajából készített PVA zsinóron felkínált fűzérrel, mellette még egy kis hálós pellet, a lazán hagyott zsinór és az így bedobott szerelékre belőttem csúzlival még bojlit, Frolicot, pár hálós pelletet. Kezdődhetett a multság!

Ahogy teltek a napok, egyre több akcióban volt részem. Napkeltétől egészen délig annyira besűrűsödtek a kapások, hogy egyszerűen nem volt időm elmenni ebédelni a parton található büfébe. Rendszerint 4-5 darab pontyt fogtam reggelente, a többiek pedig a nap különböző szakaszaiban jöttek, határozatlan intervallumok között. Tudtam, hogy a ponty beállt az etetésre, ebből kifolyólag gyakrabban kezdtem etetni. Naponta kétszer, délben és este 6 előtt, adtam nekik egy-egy kiló bojlit és Frolicot, továbbá minden szerelé-

kem mellé bejuttattam 20-30 hálós aromával hidratált pelletet is. Bejuttattam pár szem bojlit azokra a területekre is, amelyen nem horgásztam, hogy egy kicsit megmozgassam és rávegyem a halakat a kaja keresésére. Ez működött is jól, mert tapasztalhattam, amint a matracra került ponty kipakolta az addig elfogyasztott kaját. Mind az én cuccom volt.

A tótulajdonos gyakran kijött a tóra és ilyenkor mindig meglátogatott. Látván, hogyan horgászom, azzal bíztatott, hogy előbb vagy utóbb bejöhet egy igazán nagy hal is. Hát igaza volt. Másnap az egyik köves részre bedobott botomon egy igen heves kapást észleltem. Bevágtam, majd ezt követően egy jó kis fárasztás következett, melynek végkifejletként megfogtam a nagy pontyot, mely 24,30 kilogrammot nyomott a mérlegen. Új tőrekord!

Természetesen a nagy fogást sörrel, borral és pezsgővel jól meglocsoltuk, nem kell mondanom egész éjjel hódoltunk Bacchus-nak. Másnap igencsak úgy néztem ki, mint aki egy hatalmas lórúgást kapott, és ezzel egy időben a kapások is alábbhagytak, mintha a halak is megérezték volna, hogy kész, nem vagyok jó semmire.

László Attila

SERIES FOCUS

A fixen szerelt wagglerok

Nem győzzük elégszer hangsúlyozni, hogy a matchbotos horgászat egy olyan technika, amely a módszer lényegén alapszik és ennek tanítására is született meg. Ezt a tényt mindig tartsuk szem előtt még akkor is, amikor a horgászhelyet választjuk ki, vagy a zsinórunk végszerelékét állítjuk össze. E cikkben főként azokról a zsinórokról és végszerelésekről szeretnénk szólni, amelyeket akkor használunk, amikor fixen szerelt waggler úszóval horgászunk. A csúszó úszóra szerelt szerelék más kritériumoknak kell, hogy megfeleljen, ezért erről később és külön fogunk beszélni. Mindekelőtt, mivel waggler úszóról beszélünk, nézzük át az ezen úszókról mondottakat.

A MINITŐL A MAXIIG

Az utóbbi időben nem történt jelentős előrelépés a matchbotos horgászatban használatos úszókat illetően, viszont ezt megelőzően a wagglerok hatalmas fejlődésen mentek át. Emiatt méltó például a gyűrűkkel szabályozható önsúly vagy a nagy távolságokra használatos modelléknél a terelőbordák alkalmazása, a különböző típusú antennák bevezetése és nem utolsósorban az üreges antennák használatának nagymértékű elterjedése. Kétségtelenül elmondható, hogy ezt az úszótípust még nem fejlesztettük tökéletessé, de kevés hiányzik hozzá.

Most nem szeretnénk ecsetelni az úszók közötti különbségeket, hiányosságokat. Amit pontosítani szeretnénk az, hogy figyeljünk

ezeknek a kiegészítőknek a műszaki jellemzőire, mivel már bizonyított, hogy magas minőségű és színvonalú modellhez az szükséges, hogy az egyenes modellek – a legegyszerűbbek 2-től 5 vagy 6 grammosig – úszótestet pávatollból készüljön (kivétel a vízközi horgászatkor használatos kristály wagglerok átlátszó, műanyag teste), mivel ez a legmegbízhatóbb alapanyag. Arra is ügyeljünk és figyeljünk, hogy a toll szép egyenes és tökéletesen festett legyen, mert így tartósabb.

A balsa testtel rendelkező úszók esetében is (max. 40 g-ig) a tollból készült úszószár jelent garanciát, mivel tökéletesen ellenáll a vízzel való ütközés esetén. A pávatollal ellátott úszókkal sokkal kevesebb problémánk adódik, mint egyéb anyagokból készütekkel, még akkor is, ha van rajtuk néhány repedés, mivel a pávatoll nem szívja fel a vizet.

Amikor a halak szigorúan a mederfenéken tartózkodnak, és ott is táplálkoznak, akkor fontos, hogy a teljes végszerelék ott feküdjön. Ilyen esetekre létezik egy trükk, ami váratlan eredménnyel kecsegtet, és kétféleképpen is megoldható:

- az első esetben, az úszó összes kalibráló ólmát egyetlen ponton kell elhelyezni (legalább egy AAA vagy 1-es ólom) úgy, hogy a mederfeneket súrolja, illetve 25 cm-nél ne legyen távolabb a horogtól. Amint a hal a szájába veszi a csalit, egy kissé megemeli, és így az ólmozás felemelkedik, majd ezt követően az úszó világosan jelzi a „leólmozást.”

- a második esetben a fentiek szerint végezzük el a

A wagglerok még nem fejlesztettük tökéletessé, de kevés hiányzik hozzá

szerelék összeállítását, de az ólmot kellőképpen fektessük le a mederfenékre, továbbá nagyon fontos szempont, hogy az úszó tökéletesen legyen kalibrálva, így amikor a hal megemeli kapás közben az ólmot, a túlsúly az úszót megterheli, és meghatározza a lemerülést.

SEKÉLY VÍZÁLLASNÁL

Ha 2,5 méter alatti a vízmélység, akkor mindig jól gondoljuk át a zsinór-ra helyezendő ólom mennyiségét, és legyünk nagyon mértéktartók. Ha tökéletesen sima a víztükör, helyezzünk fel egy 8-as és egy 6-os ólmot, az elsőt az előke csomója közelébe, a másodikat 15 cm-re az előző fölé (55 cm-re, ha az előke 40 cm-es, 45 cm-re, ha az előke 30 cm-es stb.). Így tökéletesen összeállított szerelékert kapunk arra az esetre, ha a mederfeneket súroló csalival vagy megemelt csalival horgászunk. A szerelék bármilyen halfajra alkalmazható, ezen kívül a kevés ólom lehetővé teszi a csali lassú lemerülését.

ÓLOM NÉLKÜL

Ez az ólmozási képlet nem ír elő semmilyen ólmozást. Ez olyan módszer, amelyet a mélyebb tavaknál egyre gyakrabban alkalmaznak, mivel az ilyen tavaknál a hal jelentős nyomásnak van kitéve, és a horgász „többször

Léteznek olyan modellek is, amelyekkel akár 60 méternél is nagyobbat lehet dobni

átverte”. Ezekben a tavakban a halak mindig nagyon gyanakvók, és mielőtt ráharapnának a csalira, ismétlődő farkcsapásokkal, újra és újra próbára teszik azt, hogy lássák, nincs-e az ízletes falatban egy csapda elrejtve. Tehát fontos, hogy a zsinór többé-kevésbé olyan sebességgel merüljön le, mint ahogy a beetetésre használt csontik merülnek le.

A végszerelékert egy nagyon hosszú előkével szereljük fel (60-70 cm), amelyet egy forgókapocs segítségével kö-

HYDRA HOLLOW ELASTIC csőgumi

HYDRA csőgumi több átmérő kivitelben, 5 m hosszúsággal.

8.998 Ft

- 1,5 - piros
- 1,8 - fehér
- 2,1 - kék
- 2,3 - sárga
- 2,5 - zöld
- 2,8 - narancs

**KLIKK
IDE!**

A pávatollból készült modellek a legmegbízhatóbbak

Stabilan rögzíthetjük úszónkat a főzsinórhoz a különböző úszórögzítőkkel

tünk a főzsinórhoz. Ez az egyetlen úgynevezett nehezék a szereléken. Körülbelül másfél méterre a horogtól egy olyan ütközőt kötünk cérnából, mint amelyet szoktunk kötni a csúszó úszók esetében is. Az ütköző arra szolgál, hogy az úszót megállítsa, ami egyébként ütközne a forgóval. Miután bedobtuk a szerelékét, az úszónk szabadon fut, és ezáltal a csali lassan merül alá, minden vízréteget átfürkészve. Ha zárt felkapókarral horgászunk, akkor a lemerülés lassabb, és az antenna normál merülésével jelzi a kapást. Ha nyitott felkapókarral horgászunk, akkor a csali merülése egy kicsit gyorsabb, és a kapást a zsinór hirtelen lehúzása is jelzi. Ebben az esetben a legjobb eredményeket akkor érjük el, ha átlátszó, kristály wagglert használunk.

ÚSZÓRÖGZÍTŐVEL VAGY NÉLKÜLE HORGÁSSZUNK?

Eredetileg a matchbotos horgászatnál az úszókat úgy szereltük fel a zsinórra, hogy vagy a waggler saját gyűrűjén fűztük át a zsinórt, vagy egyszerűen eléje és utána szerelt ólomgolyókkal rögzítettük. Még ma is nagyon jó rögzítési módszer az utóbbi, de emlékezünk csak vissza, amikor kitalálták, a legnehezebb úszók is csak 7 vagy 8 grammosak voltak.

Ma már a 40 grammos „bombázók” korában ennek a módszernek semmi értelme. Éppen ezért, amikor a gramsúly növekedett, olyan úszórögzítőket találtak fel, amelyek tökéletesen rögzítik az úszót anélkül, hogy ólomgolyó koronát kellene használnunk. Az ólmos rögzítés a zsinórt is károsítja, és a módszer aerodinamikáját is rontja akkor, amikor 50 méteren túli dobásokat hajtunk végre.

AZ ÓLOMFÜZÉR

Ha kissé mozgásban lévő vízben horgászunk, vagy ha fúj a szél, nagyon hasznos, ha 4-5 darab 6-os ólomsörétből álló füzért alkotunk, melyet pontosan a horog és az úszó közötti távolság felére helyezünk. Ennek a kis füzérnek az a feladata, hogy stabilizálja az úszót, mivel súlyával jó feszesen tartja az úszó alatti zsinórszakaszt. Az ólomfüzért kiegészíthetjük egy 8-as jelzősöréttel, melyet az előke főzsinórral való csatlakozásánál helyezünk el. Ez a fajta ólmozás nagyon eredményes három méter körüli vízmélységnél, de sikerrel használható ennél kisebb vagy ennél nagyobb vízmélység esetén is. Elég, ha ügyelünk arra, hogy a füzért az első esetben nagyobb, a második esetben kisebb sörétekkel készítsük el. Ez az ólmozás egyszerű, és előnyt jelent akkor, amikor szükségessé válik az, hogy a szerelék gyorsan kerüljön horgászatba.

Lászi

A matchbotos horgászatban többféle súlyozást alkalmazhatunk

AKCIOSHORGASZFELSZERELESEK.HU

BRUTALFISH

KLICK IDE!

TÖBB, MINT 30000 TERMÉK, MINDEN AKCIÓS ÁRAKON!

-30%
-40%
-50%
-60%
-70%

PROLOGIC
CATCHING ELEMENTS

JRC

MUKADO

FOX

Zoom
Karp és halak

www.akcioshorgaszfelszereselek.hu

Tel.: 06 30 476 2450 - brutal@akcioshorgasz.hu

Viktória tavak

Tel: 06-30/317-4759

KLICK IDE!

- 5-20 hektáros horgásztavak, 1,5-2 m átlagmélységgel,
- horgászat partról,
- bérelhető 2 db 4 személyes vízparti-házak,
- csónak bérelhető,
- ponty, amur, csuka, süllő, harcsa, compó, keszegfélék,
- éjszakai horgászat,
- napijegyváltás a helyszínen,
- halpucoló,
- angol WC.

Őszi - téli nyitva tartás:
novembertől - áprilisig péntek, szombat és vasárnap.

Pergetés árkon- bokron át

A bokorugró nagyon elmés kis szerkezet. Nem újdonság a horgászatban, mégis kevesen használják ki az előnyeit. Olyasmi a megítélése, mint a multiorsóknak a peremfutókkal szemben. Hiába horgászik multival a fél világ, a magyar ember már reflexből rálegyint, hogy „á, ez tengeri herkentyű”. Aki viszont vette a fáradságot és megtanult vele bánni, sosem válik meg tőle. No, egy ilyen csudabogár a bokorugró is.

Csukára pergetni az egyik legizgalmasabb horgászélmény. Ahol szép állomány adatott ebből a falánk rablóból, még a kevésbé tapasztalt pergető is könnyen szerez sikereket. Ott viszont, ahol a csukák színe-java a növényzetbe rejtőzik, bizony nehezebben terem babér a horgásznak. Márpedig a csuka rafinált és lusta jószág. Ha a víz alatti bozótban fedezéket talál, oda beáll, és viszonylag kis munkával ki-kivág az arra tévelygő apróhalak közé. Nem kavircol megállás nélkül, mint a balin. Húzgálhatjuk mi a vasat a közelében, ha már csak egy arasznyira is kívül van a műcsalink a hal támadási zónáján, nem rabol rá. Inkább kerüli a feltűnést és vár egy könnyebb prédára.

Csukabirodalom

Twisterfejjel kombinálva
is nagyszerűen működik

A cudarabb hónapok kedveznek a csukavadásznak, hisz a vízínövények zöme elrothad, így kevesebb búvóhely jut a csukának. Ezzel egy időben a táplálékul szolgáló kishalak nagy része is elvermel, szóval a csuka diétán van, szinte bármire ráabol, ami mozog.

Valljuk meg, a nagyobb hínárcsoportok, töklevelesek, sulyom, bubujka és társaik még télre sem tűnnek el teljesen. A csuka – ha teheti – továbbra is itt kalózkodik. Kinek volna azonban kedve beszagztatni a drága villantót, wobblert a susnyásba? Itt jön be a bokorugró szerepe. Pofonegyszerű, régi, jó ötlet. Félre a hármashorgokkal! Egy horog is elég, kiegészítve egy, vagy két szál rugalmas dróttal. Ez a „csáp” pont úgy van meghajtva, hogy a horgot még a legsűrűbb növényzeten áthúzza is megóvjá az elakadástól. A csuka vehemens kapása folytán viszont nem játszik szerepet, a hal nem érzékeli, vagy már csak túl későn.

A kereskedelemben számtalan formában jelenik meg, villantóval, wobblerrel, vagy csak egy puszta horggal kombinálva. Ez utóbbinak a használata rá van bízva az ízlésünkre. Kerülhet rá twistergumi, de érdemes kipróbálni kishallal is.

Használata egy kissé különbözik a megszokott pergetéstől, amikor a partról gépiesen próbáljuk megdobálni a rendelkezésünkre álló 180 fokos területet. (A csónak nyilván sokkal nagyobb teret enged, de az átlagos, vándorló, pergetőhorgászt ismerve a többségünk a parton kutyaol, néha komoly sportteljesítményt hagyva maga után.) A bokorugró az olyan horgász eszköze, aki céltudatosan perget. Kifigyeli a rablások helyét, vagy

ráérez a csukát rejtő nádfalakra, tisztásokra. A „technika” abból áll, hogy rádobunk egy hínármezőre, és az abban látható lyukak fölé húzzuk a csalit. Ahol el tud merülni, ott megállítjuk, és hagyjuk sülyyedni. Ha ott a csuka, szinte biztos, hogy rávág. Ha nincs ott, ki tudjuk szánkázni a szerelést elakadás nélkül. Ilyenkor egy bevált, nyílt vízi villantót nagy eséllyel beszakítanánk.

No de ha tényleg ott a hal, és meg is csíptük, nincs idő szöszmötölni a fékkel, egy másodperc bambulás is elég ahhoz, hogy a csuka besliszsoljon a legsűrűbb növényzetbe, onnan kiédesgetni pedig szinte reménytelen. Ezért ehhez a horgászmodszerekhez ajánlatos a megszokottnál merevebb, rövidebb bot és fonott zsinór. Persze, nem tudunk vele hatalmasakat dobni, de nem is kell. A zsákmány elvesztésének lehetőségét egy ilyen szerelés viszont jócskán csökkenti.

A bokorugró használata, a vele járó horgászstílus mindenképpen figyelmet érdemel. Nagy előnyt jelent azokkal a csalikkal szemben, amik az első dobásnál elakadnak. Márpedig igaz a mondás: ahol az akadó, ott a hal. Sosem felejttem el, az egyik dömsödi horgásztanya előtt pergettem csónakból. Az akkori gondnok – nagy horgász – kikiabált nekem a vízre:

– Ezzel az erővel dobálhatnál a kertben is! Itt olyan a meder, mint az országút. – és persze jót röhögött. Becsületére váljék, később rávezetett a környék olyan vizeire, ahol meg lehetett fogni a halat. Ő a hagyományos, úszós, kishalas, türelmes módszerre esküdött. Fogott is szépen. Mindig kicsalta a csukát a víz alatti

DUNAÚJVÁROSI SPORTHORGÁSZ EGYESÜLET

Régi álmunk valósult meg azzal, hogy üzembe helyeztük a vízi turizmust kiszolgáló első két vízi járművünket.

A 8 személyes, 18 m²-es tutajunkat, és az 5 személyes alumínium csónakunkat.

Várjuk a kirándulni vágyó családi- és baráti csoportokat. Várjuk továbbá a parti horgászokat is, akik ezidáig nem tudták megközelíteni a vágyott horgászhelyeket, ahol a szokottnál is bőségebb a halállomány, és a nagyobb fogás reménye vár rájuk.

Ilyenek például a Margit-kő, Kálmán-kő, Rácalmási szigetvilág (Macskalyuk), Tassi V.-VI. vizek (a melegkonyhás

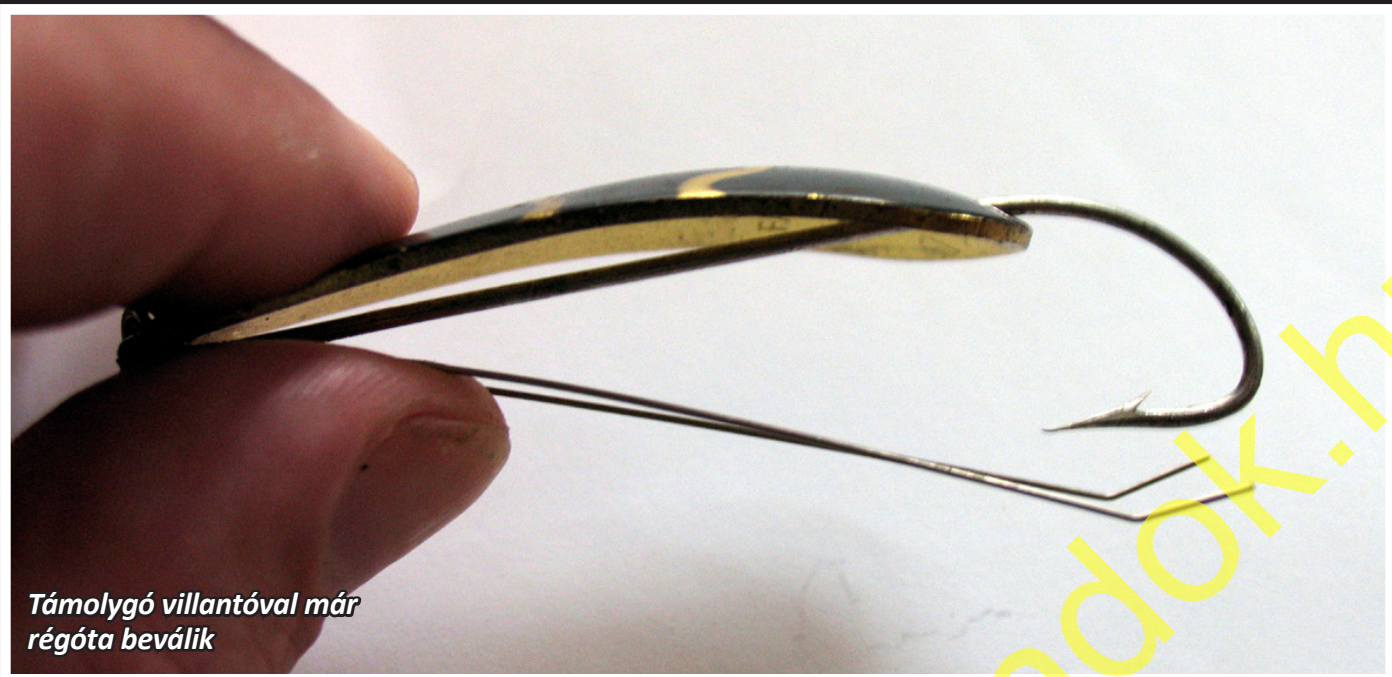
Pákász étteremmel a partján), vagy a szalkszentmártoni kavicsbánya, ismertebb nevén a „kotrás”.

Érdeklődni és jelentkezni lehet:

Tiringer György-nél +36/20-943-75-85,

e-mail: gyuri@szalljvizre.hu, <https://www.facebook.com/szalljvizre> vagy a DSHE horgászirodán +36/30-649-72-25, email: dshorgasze@gmail.com (részletes tájékoztatás ugyanitt a horgászszerelésről és a hajóbérlésről)

*Támolygó villantóval már
régóta beválik*

erdő szélére. A pergetőhorgász viszont egy makacs fajta, velem együtt. Nem kishalazom, nem gilisztázom, akkor sem, ha a tények ellenem szólnak. Fogtak már mellettem hét kilós süllőt kukoricával (!), csak azért is pergettem tovább eredménytelenül. Később persze a vizek többnyire kárpótolnak a kudarcokért. Visszagon-dolva már fogom a fejem, hogy mennyi, de mennyi lehetőséget szalasztottam el tudatlanságom miatt. Ha előbb ismerem meg a bokorugrót, és a vele járó horgászatot, sokkal több sikerélménnyel gyarapodtam volna. Ha belegondolok, pont oda nem dobáltam éveken át, ahol a jobbnál jobb halak rejtőztek. Miért? Mert féltettem a hármashorgokkal felszerelt, drága „csilliviliket”. Azok nem is oda valók.

Szándékosan nem emlegetem a bokorugrós pergetés „szakszerű” elnevezéseit. Angolszász eredetű módszer, számtalan területen alkalmazzák, az ottani szlenget használva. Az itthoni szakma is több néven emlegeti, nem hiszem, hogy lényeges kérdés volna. Ami igazán izgi, hogy valóban eredményes, örömteli elfoglaltsághoz juttat minket ez az egyszerű, de ötletes szerkentyű.

Odahaza nem érdemes vele barkácsolni, a felkészültebb boltokban többféle is kapható. A csupasz horgos verzió, tetszés szerint szerelhető kishallal, gumival stb. A helyi adottságoknak megfelelő súlyozással akár süllőre is mehetünk vele kövezésben, fás mederben. Használata nem korlátozódik a csukára, a fekete sügérre szakosodott ínyencek is jó eredménnyel húzgálják.

Egy jó tanács: drótelőket mindenképpen kössünk elé! Egy átlagos villantó esetében a horog távolabb fityeg a műcsalítól, ezzel megnövelve annak hosszát. Az egy horoggal szerelt bokorugrónkat viszont szinte biztosan torokra veszi a hal, és drótelőke híján azonnal elnyiszlja a zsinórt. Lehet az akár fonott is.

A bokorugróval készült villantók pergetési technikája egy kissé elüt a hagyományostól. Ugye, mindenképpen a sérült kishal látszatát akarjuk kelteni... Ezek a vil-

lantók akkor hozzák létre a hatásos rezgéseket, amikor süllyednek. Nem kell folyamatosan darálni az orsóval. Ha becéloltuk a jónak vélt helyet, szép lassan játszadozunk. Húzni persze kell, de csak módjával, csuklóból pöcögtetve. Ez a stílus inkább közelebb áll a fenéken twisterezéhez, mint például egy körömvillantós domolykózás – egyébként kiváló – élményéhez. Ez egy picit több türelmet igényel, de megéri.

Az elakadás, a beszakadás mumusa viszont nem fog kísérteni, a bokorugró, ez az egyszerű kis segédeszköz kivédi az ilyesféle bosszúságokat. Annak, aki a háta mögé, a nyárfára dobál, természetesen ez sem lesz csodaszer.

Makk

Árkos-bokros víz

FUMAKILLA

VAPE

**KLIKK
IDE!**

A CSALÁDOD VÉDELMEÉRT

Vape Derm Herbal csípés utáni gél 10ml

Vape Derm Herbal
szúnyog- és
kullancsriasztó
permet 100ml

Vape Derm Extra
Protection szúnyog-
és kullancsriasztó
permet 100ml

Vape Derm Family
Active szúnyog- és
kullancsriasztó
permet 100ml

NEW

Vape Derm Family Active csípés utáni gél 15ml

Biocidok alkalmazásakor ügyeljen a biztonságra!
Használat előtt mindig olvassa el a címkét és a használati útmutatót

www.coswell.hu/vape

Deáky Mini river feeder

**A TERMÉKET KERESSÉK
A VISZONTELDŐI
HORGÁSZBOLTOKBAN!**

**KLIKK
IDE!**

www.deakyfishing.hu

A facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/deakyfishing>

A viszonteladók linkje: <https://deakyfishing.hu/viszonteladok>

ARANYPONTY

HORGÁSZCENTRUM

60 hektáros családbarát környezet

Klikk

Nyitva: minden nap
Szolgáltatásaink:

- Horgászat tavainkon
- Horgászbolt
- Büfé
- Kemping
- Kézikocsi bérlet
- Ingyenes parkolás
- Horgászverseny szervezés
- Állami horgászvizsga
- Állami jegyek értékesítése
- Éjszakai horgászat
(pénteken és szombaton)

Horgászinfó:

+36 30 380 6522

HYDRA ONE GHOST KIT

180 cm

HYDRA
CLUB HUNGARY

22 982 Ft

Ez az egyrészes készlet, amely M40 70 Toray karbonból készült, kiemelkedő erősséget és tartósságot kínál. Ideális megoldás a pontyhorgászat során a felszínen vagy a partközeli sekély vizekben.

Az egyrészes topszet kialakítása robusztus, ami különösen hasznos lehet, amikor gyors reakcióra van szükség a hirtelen mozdulatok esetén.

TOVÁBB A WEBSHOPBA

Versenyezz velünk 2025-ben is!

HYDRA^{to} CLUB HUNGARY

Következő versenyek:

Úszós sorozat 2. Forduló
HYDRA Úszós Horgászkupa 2025 Versenysorozat

HYDRA^{to}
CLUB HUNGARY

KLIKK IDE!

HYDRA Úszós Horgász Kupa 2.
Forduló Törökbálinti Horgászpark

2025.06.07. 06:00

Törökbálinti Horgászpark
Pest

Úszós sorozat 3. Forduló
HYDRA Úszós Horgászkupa 2025 Versenysorozat

HYDRA^{to}
CLUB HUNGARY

KLIKK IDE!

HYDRA Úszós Horgász Kupa 3.
Forduló Törökbálinti Horgászpark

2025.06.08. 06:00

Törökbálinti Horgászpark
Pest

Úszós sorozat 4. Forduló
HYDRA Úszós Horgászkupa 2025 Versenysorozat

HYDRA^{to}
CLUB HUNGARY

KLIKK IDE!

HYDRA Úszós Horgász Kupa 4.
Forduló Palotavárosi horgásztó

2025.06.28. 06:00

Palotavárosi-tavak
Fejér

Úszós sorozat 5. Forduló
HYDRA Úszós Horgászkupa 2025 Versenysorozat

HYDRA^{to}
CLUB HUNGARY

KLIKK IDE!

HYDRA Úszós Horgász Kupa 5.
Forduló Palotavárosi horgásztó

2025.06.29. 06:00

Palotavárosi-tavak
Fejér

KLIKK IDE!

SUBSCRIBE

HYDRA CLUB HUNGARY

Palotavárosi tó VII. forduló (2024.09.29.)

Kiskunhalas Ezüst tó V. VI. forduló

Törökbálinti tó III. IV. forduló (2024.06.22-)

Adácsi Víztározó I. II. forduló (2024.04.20-)